Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

[..]
nosūtīšanai e-adreses informācijas sistēmā

Lēmums

Rīgā, 17.07.2026.

Dokumenta reģistrācijas numurs
skatāms pievienotajā teksta datnē

Par Datu valsts inspekcijas faktiskās rīcības apstrīdēšanu

[1] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts [..] (turpmāk – Iesniedzējs) 2026. gada 23. jūnija iesniegums (reģ. Inspekcijā 25.06.2026. ar Nr. 7-4.2/304-S; turpmāk – Apstrīdēšanas iesniegums), kurā Iesniedzēja apstrīd Inspekcijas 2026. gada 21. maija atbildi Nr. 2-4.2/1005-N "*Par iesnieguma izskatīšanas iznākumu*" (turpmāk – Atbildes vēstule) un lūdz pēc būtības izskatīt Iesniedzēja Apstrīdēšanas iesniegumu, uzskatot, ka Atbildes vēstulē nepamatoti atteikts izsniegt Iesniedzēja pieprasīto informāciju, kā arī nav sniegta atbilde uz Iesniedzēja uzdoto jautājumu.

[2] Izvērtējot Apstrīdēšanas iesniegumā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

konstatē:

[2.1] 2025. gada 28. oktobrī Inspekcijā saņemts Iesniedzēja iesniegums (reģ. Inspekcijā 28.10.2025. ar Nr. 2-4.2/1653-S), kurā Iesniedzējs – CERT.LV reģistrēts drošības pētnieks, norāda, ka, veicot Būvniecības informācijas sistēmas (turpmāk – BIS) drošības izpēti, ir konstatējis šīs sistēmas ievainojamību, kuras rezultātā no sistēmas ir iespējams bez autentifikācijas izgūt personas datus (vārds, uzvārds, telefona nr., e-pasts, BIS lietu numuri un zemes vienības, kas saistāmas ar konkrētām personām) par vairāk nekā 200 000 BIS ierakstiem. Iesniedzējs 2025. gada 14. oktobrī par datu noplūdi ziņoja CERT.LV, un vēlas par to informēt arī Inspekciju. Iesniedzējs lūdz Inspekciju sniegt informāciju par pieņemtajiem lēmumiem BIS ievainojamības izvērtēšanā.

[2.2] 2025. gada 13. decembrī Inspekcijā saņemts otrs Iesniedzēja iesniegums (reģ. Inspekcijā 15.12.2025. ar Nr. 2-4.2/1987-S), kurā Iesniedzējs norāda, ka neskatoties uz to, ka gan CERT.LV, gan Inspekcija ir informēti par BIS ievainojamību, tā joprojām nav novērsta. Iesniedzējs uzskata, ka šāda veida datu noplūde skar valsts drošību. Iesniedzējs uzdod jautājumus, lai noskaidrotu, kādas darbības Inspekcija ir veikusi pēc Iesniedzēja 2025. gada 28. oktobra iesnieguma saņemšanas, piemēram, vai uzsākts administratīvā pārkāpuma process, kādi lēmumi pieņemti, vai ir aprēķināta soda nauda utml., un lūdz izsniegt visus ar incidenta izvērtēšanu saistītos dokumentus, kā arī skaidrot kā tiek noteikti soda naudas apmēri.

[2.3] 2026. gada 21. maijā Inspekcija Atbildes vēstulē informēja Iesniedzēju, ka privātpersonai, kas nav procesa dalībnieks, informāciju izsniedz atbilstoši Informācijas atklātības likumam (turpmāk – IAL). IAL 5. panta otrās daļas 2. punkts nosaka, ka par ierobežotas pieejamības informāciju ir uzskatāma informācija, kas paredzēta un noteikta iestādes iekšējai lietošanai, atsaucoties arī uz Inspekcijas iekšējo rīkojumu, kas nosaka ierobežotas pieejamības informācijas klasifikāciju[1]. Inspekcija arī norāda, ka Iesniedzēja iesniegums neatbilst IAL 11. panta ceturtās daļas prasībām, proti, informācijas pieprasījums nav pamatots, kā arī tajā nav norādīts informācijas izmantošanas mērķis.

Atbildes vēstulē Iesniedzējs tika informēts, ka Inspekcija ir uzsākusi personas datu apstrādes pārbaudes lietu, kuras ietvaros notiek Iesniedzēja noradīto apstākļu noskaidrošana un izvērtēšana, bet pārbaude vēl nav pabeigta. Iesniedzējs arī tika informēts, ka Inspekcijas mājaslapā ir pieejams materiāls par naudas soda aprēķina metodi.

[2.4] Iesniedzējs 2026. gada 23. jūnijā vērsās Inspekcijā ar Apstrīdēšanas iesniegumu, norādot, ka Inspekcija nav sniegusi atbildi pēc būtības uz Iesniedzēja uzdoto jautājumu par naudas soda aprēķināšanas metodi, kā arī nepamatoti atteikusi pārbaudes lietas materiālu izsniegšanu.

[3] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

secina:

[3.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Atbilstoši APL 89. panta otrajai daļai faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta

[1] Inspekcijas 2025. gada 11. aprīļa rīkojums Nr. 1-2.2/1-IP "Par ierobežotas pieejamības statusa noteikšanu informācijai Datu valsts inspekcijā"

ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, - viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma [1] punktā norādīto attiecībā uz Apstrīdēšanas iesnieguma saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Apstrīdēšanas iesniegums ir iesniegts termiņā, līdz ar to tā izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas Iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskata Iesniedzēja lietu pēc būtības, vērtē un pārbauda, vai Inspekcijas amatpersona ir pienācīgi izvērtējusi visus Iesniedzēja 2025. gada 28. oktobra un 13. decembra iesniegumos minētos argumentus.

[3.4] Iesniedzējs Apstrīdēšanas iesniegumā skaidro, kāpēc Inspekcijas Atbildes vēstulē norādītais atteikums nav pamatots, izvērtējot un interpretējot IAL normas. Tā kā Iesniedzēja sniegtie argumenti ir saturiski saistīti ar Iesniedzēja izteiktajiem lūgumiem, tad Inspekcija uz tiem atbildēs Apstrīdēšanas iesniegumā izteikto lūgumu secībā:

[3.4.1] Par lūgumu atcelt vai pārskatīt Atbildes vēstulē ietverto atteikumu izsniegt pārbaudes lietas materiālus un pārbaudes lietas ietvaros pieejamo dokumentu sarakstu, kā arī izsniegt visus vispārpieejamo dokumentus un ierobežotas pieejamības dokumentu anonimizētās vai daļēji aizklātās kopijas.

Izprotot Iesniedzēja kā drošības pētnieka vēlmi atklāt informācijas sistēmu ievainojamības par to informējot kompetentās iestādes, lai attiecīgi šīs nepilnības novērstu, Inspekcija norāda, ka, pamatojoties uz Iesniedzēja sniegto informāciju, 2025. gada 1. decembrī tika uzsākta personas datu apstrādes pārbaudes lieta Nr. L-2-6/6198 "*Par Būvniecības informācijas sistēmas (BIS) ievainojamību, kuras rezultātā no tās iespējams izgūt fizisko personu datus*" (turpmāk – pārbaudes lieta).

Iesniedzējs, neskatoties uz to, ka ir sniegtās informācijas atklājējs un autors, nav uzskatāms par administratīvā procesa dalībnieku APL 24. panta izpratnē. Drošības pētniekam, kurš sniedz informāciju par kādas informācijas sistēmas ievainojamību nav patstāvīgu procesuālo tiesību administratīvā procesa ietvaros, kā arī šīs personas tiesiskās intereses tieši neskar lēmums, kas tiks pieņemts attiecībā uz sistēmas pārzini. Tāpēc Iesniedzējs atbilstoši APL 54. panta pirmajai daļai informāciju par pārbaudes lietu var saņemt saskaņā ar IAL.

Atbilstoši IAL 3. pantam informācija tiek iedalīta vispārpieejamā un ierobežotas pieejamības informācijā. IAL 5. panta otrās daļas 2. punkts nosaka, ka par ierobežotas pieejamības informāciju

uzskatāma informācija, kas paredzēta un noteikta iestādes iekšējai lietošanai. Savukārt, IAL 6. panta pirmās daļas 1. punkts skaidro, kas tiek saprasts ar informāciju iestādes iekšējai lietošanai, nosakot, ka par informāciju iestādes iekšējai lietošanai ir uzskatāma informācija, kas nepieciešama iestādei, sagatavojoties lietu kārtošanai. Līdz ar to secināms, ka IAL 5. panta otrās daļas 2. punkts kopsakarā ar 6. panta pirmo daļu paredz, ka iestādes lietu kārtošanai nepieciešamā informācija ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju. Savukārt, IAL 6. panta trešā daļa nosaka, ka šādu statusu informācijai var piemērot līdz brīdim, kamēr pārbaudes lietā tiek pieņemts lēmums.

Senāta skaidrojumā IAL 6. panta normās lietotais jēdziens „lieta" nav interpretējams šauri kā kāda konkrēta iestādes lietvedībā esoša lieta. Attiecīgi arī lietu kārtošana šajā kontekstā nozīmē visas tās lietas, kas iestādei jādara, pildot savas funkcijas. Uz to norāda IAL 5. panta pirmajā daļā sniegtā vadlīnija, kas iezīmē galvenās ierobežotas pieejamības informācijas pazīmes, proti, ka tā ir informācija, kura ir paredzēta ierobežotam personu lokam sakarā ar darba vai dienesta pienākumu veikšanu un kuras izpaušana vai nozaudēšana šīs informācijas rakstura un satura dēļ apgrūtina vai var apgrūtināt iestādes darbību, nodara vai var nodarīt kaitējumu personu likumiskajām interesēm. Tādējādi ar jēdzienu „lietu kārtošana" ir saprotami tie darbi, ko iestāde dara, risinot jautājumus, kas ietilpst tās kompetencē.[2] Šāda informācija ir vērtējama kā iekšējas lietošanas informācija IAL izpratnē. Papildus tam Senāts atzina, ka tas, kā iestāde šo informāciju izmantos ir iestādes kompetencē, un tas, ka tā vēl nav izmantojusi šo informāciju konkrēta lēmuma pieņemšanai, nenozīmē, ka attiecīgā informācija nav saistīta ar iestādes lietu kārtošanu.[3]

Kamēr iestādē notiek pārbaudes lieta, visi šajā lietā apkopotie un iestādes radītie dokumenti (paskaidrojumi, sarakste ar pārzini, informācijas iegūšana no citām iestādēm, starplēmumu utt.) tiek izmantoti tikai vienam mērķim – pārbaudes lietas apstākļu, faktu un pierādījumu objektīvai un detalizētai izvērtēšanai. Informācijas izsniegšana nepabeigtā pārbaudes lietā var kaitēt pārbaudes lietas norisei vai aizskart citu personu tiesības un aizsargātās intereses, piemēram, tiesības uz personas datu aizsardzību. Tā kā pārbaudes lieta atrodas izskatīšanas stadijā, Inspekcija nevar prognozēt, kuri no pārbaudes lietā esošajiem materiāliem var radīt turpmākās tiesiskās sekas vai ietekmēt pārbaudes lietas gaitu, ja tie tiktu publiskoti, un kuriem materiāliem, dokumentiem, faktiem vai pierādījumiem ir lielāks svars un nozīme konkrētās pārbaudes lietas izskatīšanā. Tāpēc visi pārbaudes lietā esošie materiāli tiek skatīti kopsakarā kā iestādei lietas kārtošanai nepieciešamā informācija, attiecīgi tiem nosakot ierobežotas pieejamības statusu, tādejādi saglabājot arī pārbaudes lietas materiālu integritāti. Šī iemesla dēļ arī pārbaudes lietā pieejamo dokumentu saraksta izsniegšana vai atsevišķu dokumentu nosaukumi vai apraksti var atklāt uzraudzības darbību saturu vai citu aizsargājamu informāciju. Tāpēc to izsniegšana pārbaudes lietas izskatīšanas laikā nav pieļaujama, lai neietekmētu lietas izskatīšanas procesa efektivitāti, kas šobrīd ir Inspekcijas primārā interese attiecībā uz konkrēto pārbaudes lietu.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Inspekcijas direktore secina, ka pārbaudes lietas materiāli ir uzskatāmi par ierobežotas pieejamības informāciju, kas ir nepieciešama iestādes iekšējai lietošanai un lietu vešanai atbilstoši IAL 6. panta pirmajai daļai, tāpēc Atbildes vēstulē norādītais atteikums izsniegt pārbaudes lietas materiālus ir pamatots.

[3.4.2] Par lūgumu sniegt individuālu pamatojumu katram pilnībā vai daļēji neizsniegtajam dokumentam.

---

[2] Senāta Administratīvo lietu departamenta 2021.gada 29.janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-155/2021 7. punkts
[3] Turpat, 9. punkts

Inspekcijas direktore norāda, ka atteikums izsniegt pārbaudes lietas materiālus ir pamatots ar IAL 5. panta otrās daļas 2. punktu un 6. panta pirmo un trešo daļu, jo visi izskatīšanās esošas pārbaudes lietas dokumenti ir nepieciešami Inspekcijai pārbaudes lietas vešanai. Pārbaudes lietas dokumenti tiek aplūkoti kā vienots informācijas un pierādījumu kopums, jo vēl nav zināms, kuram materiālam vai informācijai var būt izšķiroša nozīme pārbaudes lietas iznākuma noteikšanā, tāpēc atsevišķu pārbaudes lietas dokumentu izsniegšana pirms pārbaudes lietas pabeigšanas var negatīvi ietekmēt pārbaudes lietas turpmāko izskatīšanas gaitu.

[3.4.3] Par lūgumu izsniegt Inspekcijas 2025. gada 11. aprīļa rīkojuma Nr. 1-2.2/1-IP "Par ierobežotas pieejamības statusa noteikšanu informācijai Datu valsts inspekcijā" (turpmāk – Inspekcijas rīkojums) aktuālo redakciju un informāciju par tā spēkā esamību.

Inspekcijas rīkojums ir iekšējais normatīvais akts Valsts pārvaldes iekārtas likuma IX nodaļas "Iekšējie normatīvie akti" izpratnē, un tas ir saistošs Inspekcija nodarbinātajiem, bet nav saistošs personām ārpus Inspekcijas. Inspekcijas rīkojums nosaka kā iestādē tiek klasificēta informācija, kāda ir tās apstrādes un aprites kārtība starp struktūrvienībām un nodarbinātajiem. Informācija Inspekcijas rīkojumā tiek klasificēta informācijas kategorijās pēc informācijas satura, nevis pēc konkrētām pārbaudes lietām vai to numuriem.

Inspekcijas rīkojums atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 77. pantam stājās spēkā tā pieņemšanas dienā, proti, 2025. gada 11. aprīlī. Ar Inspekcijas rīkojuma pieņemšanu spēku zaudēja Inspekcijas 2023. gada 7. rīkojums Nr.1-2.2/1-IP "Par ierobežotas informācijas statusa noteikšanu Datu valsts inspekcijā".

Inspekcija piekrīt Iesniedzējam, ka Inspekcijas rīkojums nevar noteikt papildus ierobežojumus informācijas pieejamībai personām ārpus iestādes, līdz ar to Inspekcijas rīkojums nav izmantojams kā pamatojums informācijas pieejamības atteikumam. Vienlaikus, ievērojot Iesniedzēja vēlmi iepazīties ar Inspekcijas rīkojumu, tas tiek izsniegts Iesniedzējam ar šo lēmumu.

[3.4.4] Par lūgumu norādīt pārbaudes lietas ierosināšanas datumu, procesuālās darbības un pieņemtos starplēmumus.

Pārbaudes lieta Nr. L-2-6/6198 uzsākta 2025. gada 1. decembrī. Procesuālās darbības un pieņemtie starplēmumi ir uzskatāmi par pārbaudes lietas materiāliem (argumentāciju skat. lēmuma [3.4.1] apakšpunktā).

[3.4.5] Par lūgumu izvērtēt, vai BIS incidents rada augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, kā arī par lūgumu uzdot pārzinim informēt skartās personas un publicēt sabiedrībai vispārīgu paziņojumu par incidentu.

Vispārīgā datu aizsardzības regula[4] (turpmāk – Datu regula) un Fizisko personu datu apstrādes likums nosaka Inspekcijas kompetenci pārbaudīt datu apstrādes tiesiskumu. Datu regulas 58. pantā ir noteiktas Inspekcijas tiesības, nevis pienākums veikt noteiktas darbības pārbaudes lietas ietvaros. Līdz ar to Iesniedzējam nav subjektīvu tiesību prasīt veikt noteiktas darbības vai piemērot Datu regulas normas, jo Inspekcijai piešķirtā rīcības brīvība veikt korektīvos pasākumus nozīmē, ka Inspekcijai ir

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

rīcības brīvība izvēlēties konkrētai situācijai nepieciešamu un piemērotu uzraudzības vai korektīvo līdzekli[5].

Vienlaikus norādāms, ka personas datu aizsardzības pārkāpuma konstatēšana un tā ietekme uz datu subjektu tiesībām un brīvībām ir uzraudzības procesa priekšmets. Kamēr pārbaudes lieta nav pabeigta, proti, kamēr nav izvērtēts vai ir noticis personas datu aizsardzības pārkāpums un vai tas ir radījis augstu risku datu subjekta tiesībām, Inspekcija nevar pieņemt lēmumu par Datu regulas 34. panta vai 58. panta otrajā daļā minēto korektīvo līdzekļu piemērošanu.

Papildus tam informējam, ka Inspekcija jau šobrīd nodrošina sabiedrības informēšanu par pārbaudes lietas rezultātiem, jo Inspekcijas pieņemtie lēmumi tiek publicēti Inspekcijas mājas lapā.

[3.4.6] Par lūgumu norādīt pilnu apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību.

Lēmums ir administratīvais akts. Lēmuma apstrīdēšanas kārtība ir norādīta pēc šā lēmuma nolēmuma daļas.

[3.4.7] Par lūgumu izsniegt dokumentus iespējami drīz, negaidot visas pārbaudes pabeigšanu un lūgumu izsniegt pārējos materiālus, kuriem šobrīd Inspekcija konstatē konkrētus un objektīvus šķēršļus.

Par informācijas izsniegšanu negaidot lietas pabeigšanu skat. argumentāciju [3.4.1] apakšpunktā, kurā pamatota lietas materiālu integritātes saglabāšanas nepieciešamība pārbaudes lietas izskatīšanas procesā.

Vienlaikus norādāms, ka IAL neparedz iestādei pienākumu pēc savas iniciatīvas izsniegt iepriekš neizsniegtus dokumentus un materiālus bez jauna informācijas pieprasījuma, kas iesniegts atbilstoši IAL 11. pantam. Informācijas pieejamība izvērtējama katrā konkrētajā gadījumā pēc jauna pieprasījuma saņemšanas, ņemot vērā tajā laikā pastāvošos tiesiskos un faktiskos apstākļus un pieprasījumā norādīto informācijas izmantošanas mērķi.

[3.4.8] Par lūgumu sniegt atbildi, vai BIS incidenta un SIA "ZZ Dats" lietas izvērtēšanā tiek piemēroti vienādi soda noteikšanas principi, norādot kopīgos kritērijus un atšķirības, kas var ietekmēt korektīvā līdzekļa piemērošanu.

Kā norādīts Inspekcijas Atbildes vēstulē, Inspekcijas māja lapā ir pieejams materiāls par naudas soda aprēķināšanas metodi par Datu regulas pārkāpumiem. Šī metode tiek piemērota visos gadījumos, kad Inspekcija pieņem lēmumu par administratīvā naudas soda uzlikšanu, tas nozīmē, ka visos gadījumos, kad tiek piemērots naudas sods tiek izmantoti vieni un tie paši principi, kritēriji un nosacījumi. Tā kā pārbaudes lieta nav pabeigta, tad Inspekcija nevar komentēt, vai un kāds naudas sods tiks piemērots konkrētajā pārbaudes lietā. Tomēr norādāms, ka Fizisko personu datu apstrādes likuma IX nodaļa "Administratīvie pārkāpumi datu aizsardzības jomā un kompetence administratīvo pārkāpumu procesā" neparedz naudas sodu piemērošanu publisko tiesību juridiskām personām. Ja pārzinis ir valsts iestāde un tā ir izdarījusi datu aizsardzības pārkāpumu, naudas sods iestādei netiek piemērots. Līdz ar to nepastāv analoģija naudas soda noteikšanai privātai juridiskai personai un valsts iestādei. Naudas sodu var piemērot tikai šīs publisko tiesību juridiskās personas amatpersonai.

Vēršam uzmanību, ka IAL nepiešķir privātpersonai tiesības pieprasīt, lai iestāde pauž savu attieksmi vai vērtējumu kādā jautājumā. Inspekcija nesalīdzina tās lietvedībā esošās lietas. Tāpēc

[5] Senāta Administratīvo lietu departamenta 2025. gada 28. februāra lēmuma lietā Nr. SKA-353/2025 11. punkts

Inspekcija šā lēmuma ietvaros pēc Iesniedzēja pieprasījuma neveiks pārbaudes lietas un SIA "ZZ Dats" lietu salīdzinājumu.

[3.5] Ievērojot Atbildes vēstulē norādīto, Iesniedzējs Apstrīdēšanas iesniegumā apraksta informācijas pieprasījuma pamatojumu un izmantošanas mērķi, lūdzot viņam izsniegt Iesniedzēja konstatētās BIS ievainojamības pārbaudes lietas materiālus.

Ievērojot šā lēmuma [3.4.1] apakšpunktā minēto, Inspekcija pārbaudes lietas materiālu uzskata par ierobežotas pieejamības informāciju, jo tā ir nepieciešama Inspekcijas iekšējai lietošanai un pārbaudes lietas vešanai.

Vienlaikus, kā norādījis Senāts, informācijai piemītošs ierobežotas pieejamības statuss neizslēdz iespēju, ka arī šādu informāciju var izsniegt trešajām personām. Attiecībā uz šīs informācijas pieprasīšanu un saņemšanu IAL paredz, ka informācijas pieprasītājam jāpamato nepieciešamība jeb mērķis, kādam informācija pieprasīta, un informācijas izsniegšana ir pieļaujama gadījumā, ja informācijas saņemšanas nepieciešamības interese prevalē pār to interesi, kuras aizsardzībai informācijai noteikts ierobežotas pieejamības statuss.[6] Tas nozīmē, ja pieprasītā informācija ir ierobežotas pieejamības, iestādei jāizvērtē informācijas pieprasījumā norādītais informācijas nepieciešamības pamatojums un jāizlemj, vai konkrētajā gadījumā ir pamats ierobežotās pieejamības informācijas izsniegšanai.[7] Tātad iestādei ir jāveic interešu svēršana – vērtējot, vai pamatojums un mērķis informācijas pieprasīšanai ir svarīgāks par tām interesēm, kuru aizsardzībai informācijai ir noteikts ierobežotas pieejamības statuss.

Iesniedzējs ir norādījis, ka pārbaudes lietas materiāli ir nepieciešami sabiedrības interešu aizsardzībai, kā arī Inspekcijas un BIS pārziņa rīcības tiesiskuma un efektivitātes izvērtēšanai, skarto personu tiesību aizsardzības pārbaudei un kiberdrošības izpētei. Attiecīgi secināms, ka šī interese ir pamatojama ar Iesniedzēja personīgo vēlmi pētīt, iedziļināties un padziļināti analizēt notikušo kiberincidentu, sniedzot par to savu eksperta vērtējumu un analīzi par iesaistīto iestāžu rīcību. Nenoliedzami, ka sabiedrības kontrole pār iestādes iekšējiem procesiem un pieņemtajiem lēmumiem ir nozīmīga un svarīga demokrātiskā sabiedrībā. Tomēr sabiedrības kontroles īstenošana nepabeigta pārbaudes lietas procesa laikā var negatīvi ietekmēt iestādes darba neatkarību un objektivitāti, tādejādi lieki kavējot uzsāktās pārbaudes lietas izskatīšanu. Inspekcijas ieskatā, interese pabeigt uzsākto pārbaudes lietu, noskaidrojot iespējamos sistēmas ievainojamības cēloņus un atklātās ievainojamības ietekmei uz personas datu aizsardzību, kas ir visas sabiedrības interese, prevalē par Iesniedzēja interesi izpētīt iestādes darba efektivitāti un tiesiskumu.

Inspekcijas direktore konstatē, ka pārbaudes lieta šobrīd atrodas izskatīšanas stadijā, un tāpēc lietas materiālu izsniegšana Iesniedzējam var ietekmēt lietas izskatīšanas neatkarību un efektivitāti. Sabiedrības interesēs ir saņemt objektīvu un vispusīgi izvērtētu lēmumu par pārbaudes lietas rezultātiem. Šī interese ir nozīmīgāka par Iesniedzēja interesēm veikt padziļinātu konkrētās pārbaudes lietas procesuālo izpēti, vērtējot iestāžu rīcību un pieņemtos lēmumus. Līdz ar to Inspekcijas direktore secina, ka, kamēr pārbaudes lieta nav pabeigta, lietas materiāli nav izsniedzami trešajām personām iestāžu rīcības procesuālai izvērtēšanai un analīzei. Arī pēc pārbaudes pabeigšanas, lietas materiālu

[6] Senāta Administratīvo lietu departamenta 2019.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-917/2019 8. punkts
[7] Senāta Administratīvo lietu departamenta 2019.gada 18.decembra spriedums lietā Nr. SKA-482/2019 6. punkts

izsniegšana ir izvērtējama, ņemot vērā IAL noteikumus.

Ņemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Informācijas atklātības likuma 3. pantu, 5. pantu, 6. panta pirmo un trešo daļu, 11. pantu, Datu regulas 58. pantu, Administratīvā procesa likuma 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. pantu, 89. pantu, 91. panta ceturto daļu, Inspekcija

nolemj:

- atzīt Datu valsts inspekcijas amatpersonas faktisko rīcību, 2026. gada 21. maija Inspekcijas atbildes vēstuli Nr. 2-4.2/1005-N, par tiesisku;
- izsniegt Iesniedzējam Inspekcijas 2025. gada 11. aprīļa rīkojumu Nr. 1-2.2/1-IP "Par ierobežotas pieejamības statusa noteikšanu informācijai Datu valsts inspekcijā", nosūtot to uz Iesniedzēja oficiālo elektronisko adresi ar šo lēmumu (pielikumā).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta $1.^{1}$ daļā noteikts, ka dokuments, kas nosūtīts uz oficiālo elektronisko adresi, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2025. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 48 "Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām" var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc iesniedzēja adreses (deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas.

Pielikumā: Inspekcijas 2025. gada 11. aprīļa rīkojums Nr. 1-2.2/1-IP "Par ierobežotas pieejamības statusa noteikšanu informācijai Datu valsts inspekcijā" uz 7 lp.

Direktore J.Macuka